

PHẨM VII
TẬP BẢY KỆ

(LVIII) Uttarà (Therì. 140)

Trong thời đức Phật hiện tại, nàng sanh ở *Sàvatthi*, trong một gia đình thường dân, tên là *Uttarà*. Khi đến tuổi trưởng thành, nàng nghe *Patàcàrà* thuyết pháp, trở thành một tín nữ, xuất gia và trở thành vị *Ala-hán*. Rồi suy tư trên quả chứng của mình, nàng phấn khởi nói lên bài kệ:

175. *Loài Người trong tuổi trẻ,*

Cắm chày giã lúa gạo,

Tuổi trẻ được tài sản,

Nuôi dưỡng vợ và con.

176. *Hãy hành lời Phật dạy,*

Không làm gì nhiệt nã,

Rửa chân thật mau lẹ,

Hãy ngồi xuống một bên.

177. *Sau khi an trú tâm,*

Nhứt tâm, khéo định tinh,

Hãy quán sát các hành,

Thuộc ngoại, không thuộc ngã.

178. *Ta nghe lời giáo huấn,*

Lời Patàcàrà;

Sau khi ta rửa chân,

Bước vào, ngồi một bên.

179. *Trong đêm canh thứ nhất,*

Ta nhớ đời quá khứ,

Trong đêm canh chặng giữa

Thiên nhân được thanh tịnh.

180. *Trong đêm canh cuối cùng,*

Khôi si ám tan tành,

Từ ba minh, đứng dậy

Giáo huấn Ngài, làm xong.

181. *Như Thiên chủ Sakka,*

Ở cõi trời Ba mươi,

Không bao giờ bại trận,

Ở tại các chiến trường,

Ta sống, tôn xưng Ngài,

Là bậc Thầy lãnh đạo,

Ta chứng được ba minh,

Ta không còn lậu hoặc.

Một hôm nàng tu tập thiền quán dưới sự hướng dẫn của *Patàcàrà*, ngồi trong phòng của nàng, nàng suy nghĩ: 'Ta sẽ không ngồi dậy nếu tâm ta không giải thoát khỏi các lậu hoặc'. Quyết định như vậy, nàng triển khai trí tuệ, thiền quán, chứng được quả A-la-hán, với sức mạnh trực giác và triệt quán Chánh pháp. Sau khi tiếp tục quán mười chín đề tài với ý thức 'không biết ta có làm đủ những điều cần phải làm chăng', nàng nói lên sự sung sướng của nàng với những bài kệ ghi ở trên và nàng duỗi chân ra. Khi trời rạng đông và đêm đã sáng, nàng tìm gặp vị Tỷ-kheo-ni và lập lại những bài kệ của nàng.

(LIX) Calà (Therì. 141)

Trong thời đức Phật hiện tại, nàng sanh ở *Magadha*, tại làng *Nàlaka*, con của một nữ Bà-la-môn tên là *Surùpasàri*. Khi đến tuổi đặt tên, nàng được gọi là *Càlà*. Em gái nàng tên là *Upacàlà* và em nhỏ nhất tên là *Sisùpacàlà* và cả ba là em của Tôn giả *Sàriputta*. Khi ba đưa em nghe người anh xuất gia trở thành vị Tỷ-kheo chúng suy nghĩ: 'Đây không phải là một giáo pháp thường tình, một sự xuất gia thường tình, vì một người anh như người anh chúng ta đã quyết tâm tu hành theo; ba nàng cũng xuất gia, đầu gia đình than khóc. Với sự tinh tấn, tinh cần, cả ba tu hành, chứng quả A-la-hán và sống an lạc giải thoát. Rồi Tỷ-kheo-ni *Càlà*, sau khi đi khát thực, đi vào rừng *Andho* để nghỉ trưa và tại đây Ác ma hiện ra để

cám dỗ nàng. Trong kinh, có đề cập đến vấn đề này.

Tỳ-kheo-ni *Càlà*, sau khi đi khất thực ở *Sàvatthi*, đi vào trong rừng an lạc để nghỉ trưa. Đi vào rừng *Andho*, nàng ngồi xuống một gốc cây, Ác ma đến để lung lạc nàng và hỏi nàng những câu trong các bài kệ của nàng. Sau khi nàng nói lên những đức hạnh của vị Đạo Sư, và sức mạnh của Chánh pháp, nàng làm cho Ác ma thấy rõ sự vô ích của mình muốn cám dỗ nàng và Ác ma thất vọng biến mất. Rồi nàng nói lên sự sung sướng phần khởi của nàng và câu chuyện với Ác ma như sau:

182. *Sau khi an trú niệm,*

Tỳ-kheo-ni luyện căn,

Thê nhập đạo an tịnh,

An lạc tịnh các hành.

Ác ma:

183. *Vì ai, người đầu trợc,*

Hiện tướng, Sa-môn ni?

Không theo hệ phái nào,

Sao sống si mê vậy?

Càlà:

184. *Các hệ phái ngoại đạo*

Nương tựa trên tà kiến,

Họ không hiểu Chánh pháp

Họ không thuần thực pháp.

185. *Sanh gia tộc Thích-ca,*

Đức Phật, bậc vô tỷ

Ngài thuyết pháp cho ta,

Vượt qua các tà kiến.

186. *Ngài thuyết Tám thánh đạo,*

Về khổ, nguyên nhân khổ,

Về vượt qua đau khổ

Và con đường khổ diệt.

187. *Ta nghe lời Phật dạy,*

Sống vui thích giáo pháp,

Ba minh đã đạt được,

Lời Phật dạy làm xong.

188. *Mọi nơi, hỷ duyệt đoạn,*

Khỏi si ám tan tành!

Hãy biết vậy, Ác ma!

Người bị hại, Ma vương.

(LX) Upacàlà (Theri. 141)

Câu chuyện giống như Tỳ-kheo-ni *Càlà*. Như *Càlà*, nàng chứng quả A-la-hán, và bị Ác ma cám dỗ nhưng Ác ma đã thất bại:

189. *Trú niệm có pháp nhãn*

Tỳ-kheo-ni luyện căn,

Thê nhập đạo an tịnh,

Bậc thượng nhân hành trì.

Ác ma:

190. *Sao người không thích sanh,*

Có sanh mới hưởng dục,

Hãy hưởng thọ dục lạc,

Chớ hối tiếc về sau.

Upacàlà:

191. *Đã sanh, thời bị chết,*

Tay chân bị đứt đoạn,

Bị giết, trói, phiền não.

Sau đưa đến khổ đau.

192. Sanh gia bậc Thích-ca

Đức Phật không chiến bại.

Ngài thuyết pháp cho ta,

Vượt qua khỏi sự sanh.

193. Ngài thuyết Tám thánh đạo,

Về khổ, nguyên nhân khổ,

Về vượt qua đau khổ,

Và con đường khổ diệt.

194. Ta nghe lời Ngài dạy,

Sống vui thích giáo pháp,

Ba minh đã đạt được,

Lời Phật dạy làm xong.

195. Mọi nơi, hỷ duyệt đoạn,

Khỏi si ám tan tành,

Hãy biết vậy, Ác ma!

Ngươi bị hại, Ma vương.